

Rondjie Biesbosch...

Effe voor tiene... Ringgg, daer gaot de tillefoon. "Mè Woute, hè je soms zin om maarege 'n rondjie Biesbosch te doen?" Nou, dà was nie tege dôôvemansore gezeed. Aailijk zat 'k 'r al 'n hortie op te wachte... Dà kwam zô. 'n Week êêder mos 'k Woute hebbe over de stand van zaoke rond de verkôôp van de boeke tijdes en nae 't Baggerfestival. 'k Hà gêên mazzel. Wout was t'r nie. Hij was vaere mè z'n bôôt, hoorde ik z'n vrouw Joke deur de tillefoon zegge. "Dà's leuk!", hà'k trug gezeed. "Veraal met dut mooie weer". "Joh, dan zà 'k is an Woute vraege ovvie 'n keertie mee ken vaere. Vingt ie best leuk, om iemand mee te neme..!" Nou was 't dus zo wijd. Tege tiene sting ik d'n aandere dag bij Woute voor de deur. 'k Kreeg van Jokes as binnekommertie 'n baksie waerna me deurliepe richting bôôt. Nou, dat was 'm wel. "Reesboot" las 'k op de zijkant van 't vaertuig. Dà zou wel scheure worde over 't waoter! Naedà Wout wà touwchies losgemaakt had en de bôôt naer de kant verplaetst had, was 't mijn beurt om in te stappe. 'k Kreeg daerbij anderande goeie raed. Êêmel op m'n plek, vóór in de bôôt, voelde 'k me al gaauw op m'n gemaksie! Wout zette d'r gelijk flink de sokke in, toe die een achtervolging aangong met d'n oudste hopperzuiger van ons land die tevaallig verbij voer. Richting Zuid-Amerikao, volges kenner Wout. Gaauw hè 'k t'r nog een fotochie van gemaakt.

Toeval...

Wat rustiger voere me richting Helsluis, waer ik nog een ouwe bekende nae ruim 30 jaer trug zag. Kees Verweerd, die z'n aage nou Koen noemde, weunde in 't huisie aan d'n overkant van de sluis. "Toeval?", zou Korsjonnoo zegge, mor wel leuk, zô 'n onverwachse ontmoeting. Daerna begon 't rondjie Biesbosch pas echt. Met een rustig vaertie voere me viao 'n brêêje naer 'n smallere kreek. Al nae 'n menuut of tien was 'k verdwaold, mor Wout wis de weg op z'n duimpie. Effe laeter kwamme me plotsklaps op voor mijn bekend terrein. We voere prel aan de fietsroute deur de Maarewelande waer 'k 'n paor daege êêder nog mè Korsjonnoos gefietst had. De staaiger met de aanlegplekke voor de jachies, 't bezoekerscentrum, de fluisterbôôt die net afvoer, 't Sta Okay hotel en de kemping, aalles glee aan ons verbij. Ondanks 't prachtige weer viel de drukte op 't waoter me wel 'n bietjie tege. Een paor huurkaono's, 'n enkeld jachie. Daer bleef 't wel bij. "Ja", zee Wout, "'t is vekansietijd en dan zitte de mêêstes in de Braobanse Biesbosch".

Peddele...

Effe laeter doke me 'n smalle kreek in, op weg naer de grienduilehut. 't Was nou wel hêêl rustig. Allêên de veugeltjies en 'n zacht gepruttel van de moter wazze te hore. Nae 'n hortie tufte me inêêns over 't Wantij. 'k Herkende 't brêêje waoter aan d'n brug die me in de verte zagge. Wout dook al weer rap 'n smalle kreek in. We mosse effe uitwijkje voor 'n paor kaonoërs, die ons waarschowde aareges nie heen te vaere omdat 'r 'n paor bôôme dwars over de geul lagge. Wout had andere gedachtes. Hij voer 'n nog smaller kreeksie in en zette de moter af. As kenner van d'n Biesbosch wis tie percies hoe 't tij verliep en konne me al peddelend, met 't strôompie mee, vedder vaere. Ok hier lagge bôômstamme zômor over 't waoter heene. We doke d'r onder deur of dreve d'r langs. Prachtig, wat 'n netuur! Gek, je komt dan zelluf ok hêêmel tot rust.

Crossers...

Aalle tijd om wà bij te praote mè Woute. Vantzellef kom ie op de tochte die de crossers deur dut gebied maakte. Wat 'n moed motte die mense gehad hebbe! Aan d'n aandere kant, dat die Duitse seldaote d'r aage nie in die groene wildernis waogde, is ok goed snappe. Ze zalle nie meer kennis van De Biesbosch hebbe gehad as ik en dat is wel hêêl waainig, maarekte ik al vedder vaerende. "Zijn d'r nou nog crossers in leve?", vroeg 'k Woute. "In Slierecht nie meer. Wel nog twêê in Waarekendam. Trouwes, d'r wazze twêê soorte crossers. Hullie die de gevaerlijke tochte naer Braobant maakte, en heulie die meevoere om overgezet te worre naer bevrijd gebied." Onderwijl hà Wout de moter weer aangezet en tufte me op wà brêêjer waoter. Effe leek 't met de rust gedaen. Kwam me daer 'n grôôt gevaerte aan! 'n Zuiger uit Urk, die de vaergeul kwam uitdiepe. 't Gong d'r om, om meer waoter te kanne loze vanaf de revier in tije van te hôôg waoter, volleges Woute.

De Rol...

We naedere de Helsluis weer, mor Wout wil nog effe rechtsaf. Nae 'n pôôsie komme me in 'n dôôdlôôpende kreek. Aan 't end d'r van zie 'k 'n rol. "Hier trokke de crossers d'r kaono overheene" zeg Wout. As 'k effe uitstap, zie 'k 'n paor meter vedder 't brêêje waoter van de Nieuwe Merwede. We zijn hier op 'n historische plek midde in de netuur... Voort gaot 't weer. We komme langs 'n polder mè veul dôôje bôôme en al gaauw vaere me de Helsluis weer binne. Een omwegchie over de revier naer 'n haoventjie waer in de buurt 'n tijdjie geleeje veul gif wier gestort. Nou legge d'r wat ouwe bakke van Baersies en op de kant een aareksie, of wat daer nog van over is. 't Wordt tijd om naer huis te gaon. We steke recht over en vaere langs Slierechs minder bekende kant, die vanaf de revier gezien, trug naer de aanlegstaaiger van Woute. 't Tochie het zô 'n klaaine drie uur geduurd. 't Was 'n hêêle fijnen ochend. Wout mag me gerust nog is belle...!

Besjaon

Op onze website www.historie-sliedrecht.nl is ok aander verêênigingsnieuws te vinge, zôas over de uitgaoves "Wandeling langs de Sliedrechtse dijk" in de 50-er jaere, de DVD met de winkeltjies en netuurlijk 't grôôte woordeboek "Slierechs van A tot Z". Ze zijn aalledrie te kôöp bij d'n Copy Cellar van Bas Kurreperaol, de Slierechse boekwinkels en meseums.